

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce:

Everyday (design)

Práci předložil student: BcA. ROUBALOVÁ Adéla

Studijní obor a specializace: Sochařství, specializace Keramika

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil:

Dipl.-Designerin Lenka Holíková

1. Cíl práce

a) Autorka si předsevzala, že vytvoří výrobky dle svého subjektivního pohledu – tvary pro osobní, denní potřebu, které budou funkční a praktické, zároveň formálně střídme viz citace autorky str. 5 „Chtěla bych dojít, přímo v materiálovém vývoji k výsledku, který bude vyhovovat mým parametrům, které jsem si předem definovala. Navrhnout tak jednoduchý, tvarově čistý a praktický design.“ Toto se jí v celkovém pohledu podařilo. Tvary jsou uzpůsobeny co nejvíce funkčnosti objektů, vycházejíc z jednoduchých tvarů.

„Cílem designu je co nejúčelněji propojit funkční a estetickou stránku navrhovaného předmětu či systému.“

b) kvalita výstupu odpovídá obvyklým požadavkům kladeným na posuzovaný typ kvalifikační práce

2. Stručný komentář hodnotitele

Autorka si stanovila vývoj nových tvarů přímo v materiálu, bez dlouhého skicování na papíře nebo v počítači. Jedná se o čtyři rozdílné objekty, které vyžadují rozdílné přístupy. Tento postoj je logický, mohla tak neustále reagovat a měnit tak ji nevyhovující tvary. Postupně se přibližovat k ideálnímu tvarosloví, které jí nejvíce vyhovalo. Přibližuje se až k sochařství. Nezabývat se pouze výkresy, ale tvar hledat zkoušením okamžitě v materiálu. Vyhovuje/nevyhovuje, přibrat/ubrat – zkoušet dál.

Pokus/omyl/pokus... To že autorka pracovala přímo v materiálu nebylo jen výhodou pro přizpůsobování se co nejlépe svému úmyslu a potřebám ale i rozdílností tvarů a nápadů v souboru jednotlivých objektů, ale hlavně si vyzkoušet pro sebe nové technologie, které byly potřeba k vyřešení jejich plánů.

Zároveň tvořila v první řadě dle svého vnímání - viz citace autorky str. 12: „Důležitý je tedy pro mě proces tvorby, který je také základem myšlenky spolu s mými požadavky a skutečnostmi, že pro tuto práci jsem si měřítkem pouze já sama.“ Všimá si věci okolo sebe, které fungují a které nefungují a touto cestou je mění. Začíná u sebe, což je nejintenzivnější, nejrychlejší reflexe celého tvoření. Vychází z toho, co bude vyhovovat jí, projde její přísnou kontrolou, bude vyhovovat i jiným.

Krátké úvahy ke konkrétním tvarům: vycházím pouze z textu a fotografií, objekty jsem neviděla v reálu, což mi pohled trochu zkresluje:

U konvičky uzpůsobovala prvotní tvar svým potřebám vycházejíc z maximální funkčnosti a jednoduchosti. Vyřešení praktičnosti hubičky je srozumitelné, ucha i lemu hrdla. U konvičky je vidět, že se zde autorka věnovala maximálnímu hledání tvaru, je to také tvar nejsložitější.

Miska: i zkoumání tvaru u misky je vyústěním přednosti praktičnosti před formálním řešením, které pak nakonec vypadá velmi dobře. Zde mi není úplně jasné, pro který konečný tvar se autorka nakonec rozhodla?

Váza: předsevzetí vyřešit několik problémů naráz, bylo nejen technologickou výzvou, ale i praktickou. Zároveň se přitom technologicky nejvíc naučila. Který tvar vázy nakonec zvítězí, nebo zde jde o pokračující nekončící proces?

Obal na citron: je příjemný obal, který splňuje účel, ale neprošel vývojem, který si původně autorka stanovila, neboť nic takového zatím neexistuje. Zde vytvořila novou věc, nemohla reagovat na tvary, které ji zneklidňují. Časem se ukáže, zda má obal své opodstatnění.

Otázkou zůstává:

Byly objekty vybrány nahodile, byl výběr ovlivněn pouze nespokojeností autorky s běžnými produkty všedního života? Proč nejsou prvky souboru popsány/stanoveny již na začátku práce? Když by zbylo více času, přibýlo by více prvků? Co je účelem diplomové práce, hledání nových přístupů, ukončit předsevzané, stanovit si cíl a ten uskutečnit, nebo pouze proces tvorby?

Celkové hodnotím tento přístup – hledání tvaru přímo v materiálu kladně, ale zároveň je tento způsob technologicky a časově náročnější, což se určitě ukázalo i u posledních objektů, které by potřebovaly více času ve vývoji. Přesto je tento postup zajímavý, obohacující, ale přináší rizika, že se předsevzané dílo ne vždy včas dokončí ke spokojenosti autora.

Technické a technologické zpracování: autorka využila všech možných technologických možností, neustálým zkoušením přímo v materiálu, sádrových formách, jak sama uvádí, se technicky více zdokonalila.

Fazit: Postupná, jednotlivá řešení jsou pro autorku uspokojivá, což je v návrhářské práci důležité. Autorce se podařilo, co si vytyčila v úvodu své práce viz citát str. 5 „Chtěla bych dojít, přímo v materiálovém vývoji k výsledku, který bude vyhovovat mým parametrům, které jsem si předem definovala. Navrhnout tak jednoduchý, tvarově čistý a praktický design.“

Základem je, že autorka dbala na prvním místě na funkčnost a praktičnost, které automaticky vedly k zjednodušení tvaru, podařilo se jí vytvořit u všech čtyř objektů jednoduché, čisté, střídme tvary, kterých chtěla dosáhnout. Formálně velmi zajímavá řešení. Tento vývoj považuji za zdařilý a důležitý pro výslednou práci. Autorce a objektům přeji, aby se dostaly do každodenního užívání.

Autorce navrhuji mimo hodnocení, věnovat se dále započatým aktivitám, které si vyzkoušela v klauzurní práci „Do divočiny“, kde se dotýká sociálního designu, pokoušet se svou tvorbou měnit/zlepšovat chování ostatních lidí. To jsou projekty, které přinášejí smysl sobě i společnosti.

3. Vyjádření o plagiátorství

Předkládané dílo není plagiátem.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

velmi dobře

Datum: 16.5.2018

Podpis: Lenka Holíková

